

ja ütles: Minne nüüd siit ärra Peteli
Eiina jure (S. 178.), ja ja siina, ja te
seäl üks Altar selle Jummalale, kes en-
nast sinnule näitas, kui sa omma Wenna
Esawi eest põggenesid (S. 176.). Jakob
andis sedda teada omma Perrele ja lei-
file, kes temma Seltsis ollid; temma
keskis neid ka ärrasata ennest jurest lei-
kujud ehk woõrad Jummalad, mis mo-
nel nende seas ollid (S. 201.), ja ennast
puhastada, et nemmad woiksid kolbada
selle Jummalale ette (ütles Jakob) kes
mind on wõtnud kuulda mo Abhastusse-
Alal, ja minno jures on olnud keige se-
tee peäl, kus ma käisin. Nemmad
andsid siis Jakobille lei- woõra Jumma-
latte Kujud, mis ial nende Kä olli, ja
temma mattis neid mahha ühhe Tamme
alla, Sefeni Eiina jure.

S. 229. Ja nemmad läksid Teele, ja
Jummalale Hirm tuli nende ümberkand-
Eiina

Eiina peäle, et nemmad Jakobbi Poe-
gi takka ei ajanud, kes sedda Mõrtsuka-
ja Rõõmli Eõõd Sefeni Eiinas olli
teinud. Nemmad tullid Rahhoga Lust
Eiina jure, mis Jakob olli hakkanud
Peteli Eiina's nimetama, ja parrast
ka selle Nimme peäle äi. Se olli Sef-
mi Eiina's seitse Pennikoorma Maad Lou-
ne pool, nenda et Jakob nüüd jo liggi-
male jennapole hakkas tulles, kus ta
Josa Jsaak ellas. Oh! kui suur wois
Jakobbi Süddame Rõõm nüüd olla, kui
ta omma Maeste ja Vastega, ja ni hulga
Perre ja Warrandussega senna Paika
jure sai, kus ta enne muiste üksipäini olli
maganud, ja üks Rõõm temmal Pea-
Padiaks olnud (S. 176.)! Nüüd wois
ta Jummalat seäl kita keige temma Hea-
teggemiste eest.

S. 230. Ka ehhtas senna Jummalale
ühhe Altari, ja ohwerdas temmale Eän-